

Lastige werksituatie

Loopt het niet goed op je werk? Heb je het te druk? Zit je midden in de hectiek van een reorganisatie? Dreigend ontslag? Middenin een conflict? Begrijp je je collega's niet? Heb je moeite overzicht te houden?

Koffie

Reorganisatie. Ja echt, alweer! Op mijn kamer zit ik met m'n HRM-adviseur te praten over de bijbehorende personele problemen. Een totale tegenpool van mij trouwens. Zij zonder enige vorm van daadkracht, altijd enorm doordacht en op zoek naar dure woorden en lange volzinnen. Ik altijd druk, achter elke actie aan jagend en eerlijk is eerlijk, ook wel een beetje impulsief.

Ik heb altijd het gevoel dat ik de zaken van vandaag gisteren al had moeten regelen. Redelijk vermoeiend en ook niet echt goed, denk ik. Troost je. Ik werk er hard aan.

Terwijl we samen dus problemen in mijn team door zitten te nemen word ik om de vier minuten gestoord door iemand die m'n kamer opstormt en zijn of haar probleem het meest urgente van de wereld vindt. Tussendoor gaat de telefoon op m'n bureau en ook m'n mobiele telefoon meldt zich met grote regelmaat. Ik zie het aan de adviseur. Ze ergert zich dood. En nog terecht ook.

Orde, denk ik. Orde, rust en orde. Ik pak een A4'tje en schrijf er met grote letters op 'Niet storen'. Met een vriendelijke glimlach vol begrip knik ik naar haar, terwijl ik dat ding op de buitenkant van m'n deur probeer te rammen. Nee, natuurlijk heb ik net weer geen plakband. Na ongeveer twaalf kleine, gele memostickers op de rand blijft het zitten... hoop ik?

Ik ga zo rustig en relaxed mogelijk tegenover haar zitten. Terwijl de adrenaline door m'n lijf giert, probeer ik uitermate rustig over te komen. Met m'n linkerhand speel ik met m'n mobiele telefoon. Met m'n rechterhand draai ik de halfvolle beker koffie in het rond, terwijl ik diep nadenk over de manier waarop ik haar zo snel mogelijk met enkele van mijn problemen kan opscheppen. Iemand klopt op de deur! Gelijktijdig gaat m'n telefoon. Shit, vergeten uit te zetten. Met een gejaagde beweging breng ik de telefoon naar m'n oor... dacht ik... Het was een beker koffie, die ik met één grote, impulsieve beweging leeggiet richting m'n oor.

De mobiele telefoon blijft rustig overgaan in m'n linkerhand. Ik voel de warme koffie via m'n nek, over m'n dikke buik langzaam in mijn broek lopen. Dit is de druppel... voor de adviseur. Ik zie dat ze me een verachtelijke blik toe wil werpen, maar dan valt ze huilend van de lach met haar hoofd op tafel.